

پنج احتمال در صورت شکست مذاکرات از نگاه حسین موسویان

کد خبر: ۴۸۷۶۵

تاریخ: ۱۳ اسفند ۱۳۹۳ - ۱۱:۵۱

عضو پیشین تیم هسته ای از 5 احتمال در صورت شکست مذاکرات هسته ای می گوید.

دکتر سید حسین موسویان، عضو تیم سابق مذاکره کننده هسته ای و سفیر پیشین کشورمان در آلمان می گوید: طی سه روز گذشته فضای رسانه ای آمریکا انعکاس اختلافات بر سر توافق هسته ای است.

عضو تیم سابق هسته ای ایران می گوید: نتانیاها و جمهوریخواهان تند با تمام ظرفیت وارد کارزار تازه ای شده و روی 2 محور تمرکز کرده اند: ادامه تحریمها و حمله نظامی برای توقف برنامه هسته ای ایران.

دکتر موسویان در مقاله ای که به تازگی برای روزنامه تلگراف نوشته، پاسخ همه تندروها به مذاکرات هسته ای را داده است. در این مقاله او تأکید می کند: در شرایطی نیستیم که بتوانیم وضعیت موجود را کش و قوس بدهیم؛ چرا که تحریم بیشتر یعنی غنی سازی بیشتر ایران و عبور از نقطه گریز و حمله نظامی هم یعنی ساخت بمب هسته ای توسط ایران.

متنی که در ادامه می خوانید، ترجمهٔ فرازهایی است از یادداشت دکتر موسویان برای روزنامه تلگراف:

واقع بینانه است که تا مهلت تعیین شده یعنی آخر ماه مارچ توافق هسته ای در نهایت امضاء شود: ایران محدودیت در برنامه هسته ای خود در راستای شفافیت را پذیرفته تا این اطمینان را ایجاد کند که اصولاً قصد تولید بمب هسته ای را ندارد. اما در صورتی که تحت فشارهای نتانیاها و یا کنگره مذاکرات به شکست بینجامد و تا پایان ماه مارچ توافقی صورت نگیرد، 5 احتمال در مذاکرات وجود خواهد داشت:

اول: احتمال تمدید توافق اولیه ژنو که در سال 2013 امضاء شد که بیشتر نیز دو بار تمدید شده بود که البته بعید به نظر می رسد که از سوی طرفها به خصوص ایران پذیرفته شود؛ چرا که در عین توقف برنامه هسته ای، تحریمها ادامه داشته و این مسئله می تواند موقعیت حسن روحانی، رییس جمهور ایران را که وعده اصلاح وضعیت اقتصادی را داده بود تضعیف کند.

دوم: احتمال دیگری نیز هست و آن اینکه توافق نامهٔ جدیدی میان طرفین امضا شود. البته این توافق جامعی نیست که بسیاری منتظر و برای آن امیدوار بودند؛ اما می تواند با این حال تعهدات جدیدی از سوی ایران در برنامه هسته ای اش را به همراه داشته باشد و منجر به کاهش برخی تحریمها شود؛ بدین معنا که ایران غنی سازی 5 درصدی و نگه داشتن آن در همین سطح را بپذیرد و در ازای آن به شبکه سوئیفت بپیوندد و اروپا تحریم های نفتی را تعلیق کند.

احتمال مهم دیگری نیز هست: در زمانی که ایران در بدترین تحریمها به سر می برد تعداد سانتریفیوژهای خود را از 164 عدد به 20.000 عدد افزایش داد؛ لذا در صورتی که نتانیاها و یا کنگره بخواهد بر سر راه توافق مانع تراشی کند، امکان

بازگشت به افزایش دوجانبه زیاد خواهد بود. در این شرایط آمریکایی ها دیگر قادر به تحمیل دور تازه ای از تحریمها و متقاعد کردن شرکایشان برای پذیرش آن نخواهند بود. اروپایی ها و چینی ها خواهان برداشته شدن تحریمها هستند؛ از سویی با توجه وضعیت موجود میان غرب و روسیه بعید به نظر می رسد که روسیه در شورای امنیت سازمان ملل با غرب همگام شود.

در این صورت تنها گزینه برای آمریکا تحریمهای یکجانبه خواهد بود؛ که در این صورت ایران به فعالیتهای هسته ای خود ادامه خواهد داد و حتی با روند پُرسرعت تری. در این شرایط این احتمال هست که ایران به نقطه گریز برسد و سطح بالایی از غنی سازی اورانیوم(در سطح نظامی)(در مدت کوتاه) را در دستور کار خود قرار دهد. در این فضای گریز، آمریکا دوباره باید پای میز مذاکره بنشیند و امتیازات بیشتری به ایران بدهد.

گزینه دیگر برای آمریکایی ها، جنگ است. در صورتی که آمریکایی ها گزینه نظامی با ایران را در پیش بگیرند، ایرانی ها با سرعت و شدت بیشتری برنامه هسته ای را ادامه خواهند داد و با علم به این نکته که غرب حق داشتن دانش هسته ای و بازار سوخت را به ایران نخواهد داد با عزم بیشتری به سوی ساخت سلاح هسته ای پیش خواهد رفت. چنین جنگی پیامدهای سختی به دنبال خواهد داشت:

ایران، اسرائیل و ایالات متحده آمریکا متحمل خسارت سنگینی خواهند شد؛ خاورمیانه به شکل غیرقابل تصویری بی ثبات خواهد شد و آمریکا باید به دنبال راهی برای از بین بردن سلاح های هسته ای ایران بیاید.

اما در این میان ایران خواسته های مشخصی دارد؛ تهدید همه گزینه های موجود بر روی میز باید کنار گذاشته شود، سیاست تغییر رژیم در ایران باید خاتمه یابد، باید با ایران همانند سایر کشورهای عضو ان پی تی رفتار شود. تحریمها باید با سرعت هر چه بیشتر تعلیق شود و در نهایت اینکه اسرائیل باید به ان پی تی بپیوندد.

و در نهایت گزینه آخر در صورت شکست مذاکرات هسته ای، خروج ایران از ان پی تی و سایر کنوانسیون های محدودکننده (از جمله سلاح های کشتار جمعی WMD) است.